

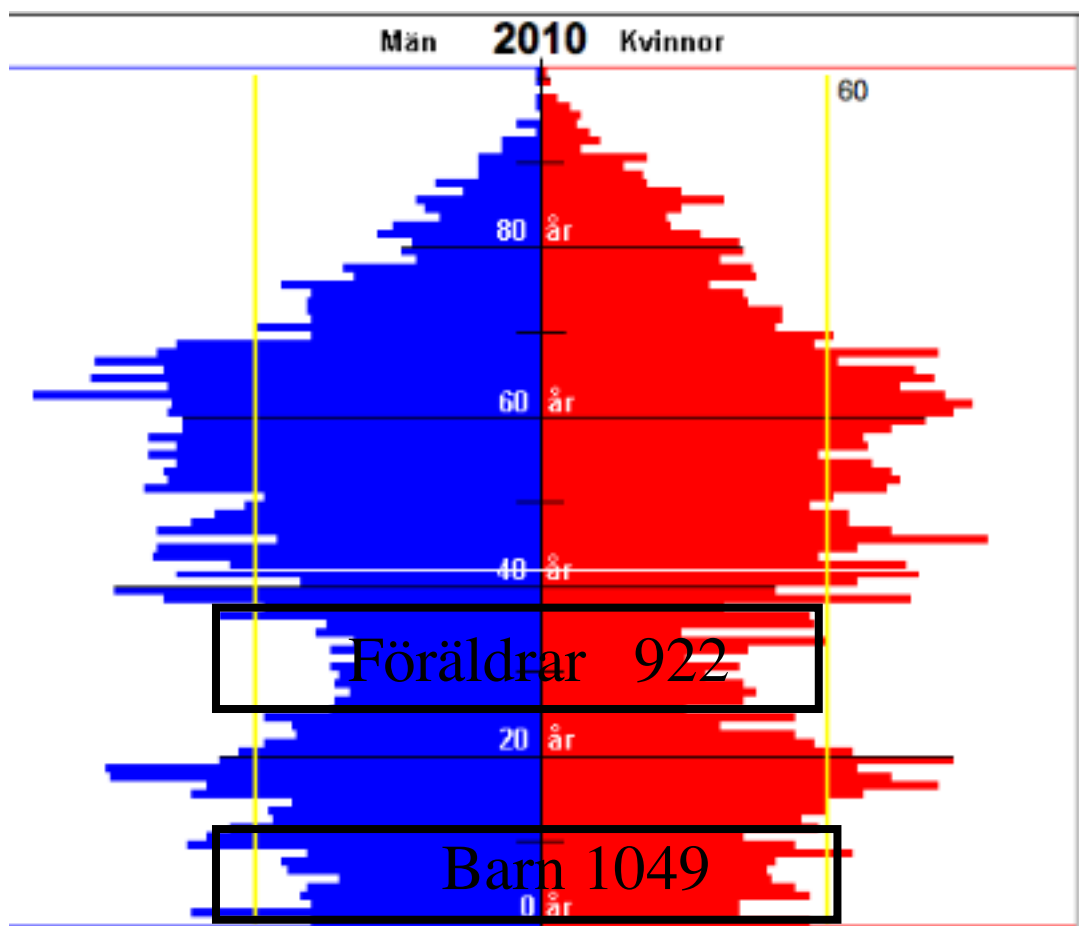
Efter gongongen

STT "avrundade" debatten om skolnedläggningar i Svenljunga den 26/1 efter att ha gett Johan Björkman möjlighet att direktbemöta min replik till honom.

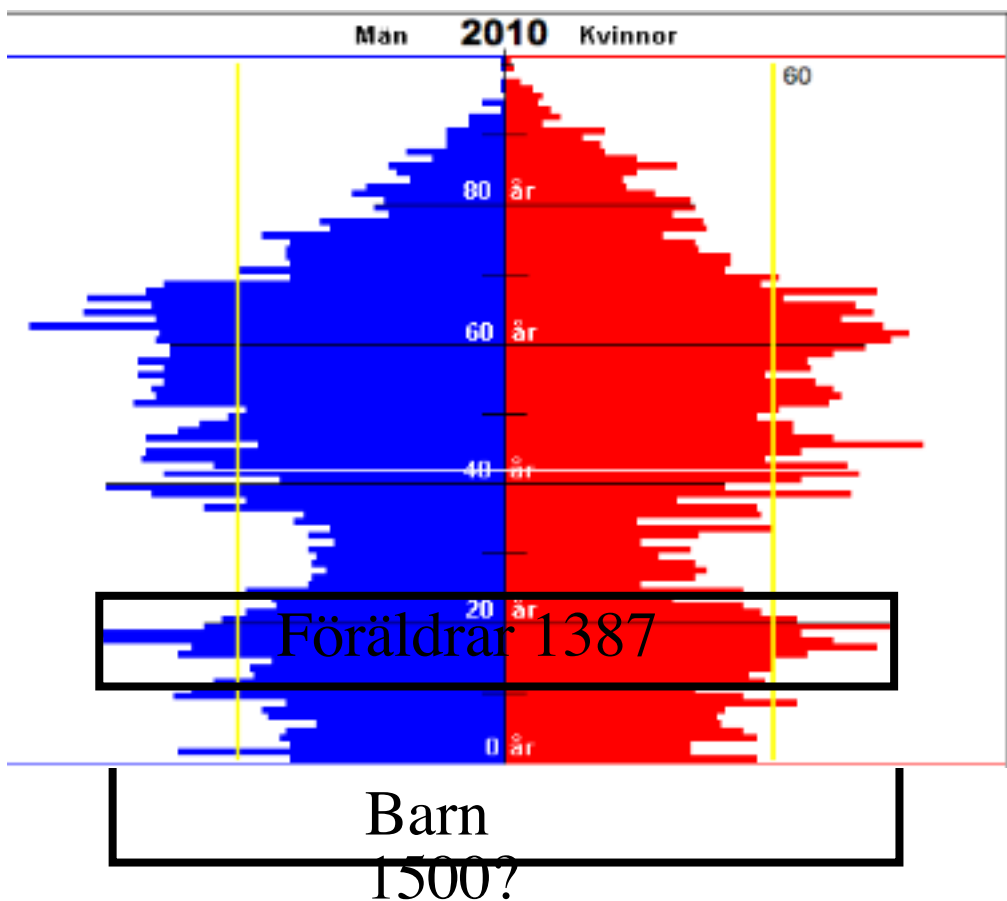
Björkman undvek dock alla de sakfrågor jag tog upp, nämligen befolkningsprognoserna, utjämningsbidragen till småskolor samt de missuppfattningar av forskningsresultat som (m)-ledamöterna byggt sitt pedagogiska program på. I stället argumenterar han för att jag personligen ska ägna mer av min tid åt kommunens angelägenheter. Även jag kan ha synpunkter på vad JB ska - och inte ska - ägna sin tid åt, vilka jag dock inte tänker ta upp offentligt. I stället ska jag göra en kort analys av några fakta i målet, vilka nog kan belysa även denna fråga.

Ett faktum är att barn föds av kvinnor, främst i åldern 25-35 år.

Nedan visas den synnerligen ojämna befolkningspyramiden för Svenljunga. År 2010 bodde 922 unga män o kvinnor 25-35 år i kommunen, vilket kan ställas i ungefärlig proportion till de barn 0-9 år som också bodde i kommunen 2010, nämligen 1049 st. (1 kvinna > ca 2 barn)

Om nu kommunen antas sakna ut- och inflyttning de närmaste decenniet fyller alltså 2010 års femtonåringar 25 år 2020, och inträder då i mamma-åldern. Vid denna tid- om åtta år - , kommer det att finnas 1327 män+kvinnor i mammaåldern 25-35 år, dvs en ökning med ca 44%. Det är rimligt att anta att även antalet barn 0-9 år ökar i motsvarande grad till ca 1500 st.

Anm: Källa SCB. Anm2: Siffrorna 922, 1049, 1387 resp 1500 avser summa män o kvinnor i resp ålder. Könsupplade siffror ej tillgängliga via webben.

Det är dessutom rimligt att tro att nuvarande flyttningmönster - som netto förser kommunen med ett hundratal skolbarn - upprätthålls eller förstärks. En förstärkt inflyttning är därtill helt i linje med kommunens behov, om den i längden ska kunna bestå och bibehålla någon självständighet, och bör stimuleras.

Detta ska ställas mot "nedläggarnas" argument, mest kärnfullt uttryckta av Pär Andersson (s) i Radio Sjuhärad: "Vi har ju snart inga barn kvar i skolorna", eller Johan Björkman som pekar på hur antalet barn i landsbygdsskolorna minskat under de senaste åren, som om detta vore en orubblig naturlag för evärdelig tid.

Kommunens problem under kommande decennium kan i stället bli vart man ska göra av alla barn, och hur man ska finansiera de nybyggnationer som behövs för att ersätta de landsbygdsskolor man just lyckats lägga ned. Till detta kommer hur man ska hantera den befolkningsavtappning som sker när unga barnfamiljer här inte kan lösa sina bostads- och skolproblem och därför flyttar från kommunen.

Här finns möjligheter till en befolkningsmässig expansion, bl a genom generationssväng på landsbygden i en befintlig infrastruktur som inte drar tillnärmelsevis de investeringar som en nyexploatering brukar medföra. Men i stället vill man skära hälsena av möjligheterna genom servicenedskärningar med inga eller marginella besparingseffekter, men med strategisk och negativ betydelse för befolkningsutvecklingen,

Det är nästan obegripligt att Svenljunga kommun försöker backa och banta sig in i framtiden i stället för att utnyttja det guldgrube som analysen ovan tyder på. Att man trots skriande brist på läs- och räknekunnsighet dessutom tycks vilja ersätta kompetent planering och administration med partipolitiska tyckanden på fri arm är olycksbådande.

Ulf Brånell